

20-letnica Prosvetnega društva Sotočje Škofja Loka

V nedeljo, 14. 1. 1996, se je na ustanovnem zboru Prosvetnega društva Sotočje Škofja Loka na Kopališki 22 v Karlovcu zbralo 14 ljudi, ki so v formalne okvire hoteli spraviti njihove dotedanje družbene dejavnosti:

Klicar na Venerini poti (1998).
(vir: arhiv PD Sotočje)

1. Semanji dan, ki je na Sv. Ožboltu po nekaj letih, predvsem z delom domačinov in pod vodstvom bratov Mačkov, privabljal vedno več ljudi.

2. Kakovosten Cerkevni pevski zbor Cecilije Kobal v Škofji Loki, pod vodstvom Andreja Prosen, kot cerkevni zbor ni mogel kandidirati za družbena, občinska sredstva tako kot drugi zbori.

3. Krščanski demokrati so že od leta 1990 naprej v Škofji Loki ob pomoči mnogih skrbeli za miklavževanje in materinske dneve v Škofji Loki.

4. V zavesti vseh pa je bila tudi velika želja, da nadaljujejo bogato tradicijo predvojnega Prosvetnega društva.

Ustanovni člani društva so bili: Frančiška Božič, Ljuba in Vincencij Demšar, Marija in Martin Krajnik, Štefan Kržišnik, Dragica in Tone Maček, Janez Misson, Hiacinta in Klavdija Pintar, Andrej Prosen, Vida Šubic in Marija Tavčar. V delovno predsedstvo so bili izvoljeni: za predsednika Andrej Prosen, za zapisnikarico Hiacinta Pintar, overovatelja sta bila Ljuba Demšar in Štefan Kržišnik. Po raz-

pravi o imenu društva je Tone Maček predlagal, naj se novo društvo imenuje Sotočje, Vincencij Demšar pa dodal, naj bo Prosvetno. Predlog je bil soglasno sprejet in tako je društvo že od začetka **Prosvetno društvo Sotočje Škofja Loka**. Na tej seji je bil po razpravi sprejet statut društva, njegov osnutek je predstavil Andrej Prosen.

Na ustanovnem zboru so bili soglasno izvoljeni tudi organi društva: predsednik izvršilnega odbora je postal Anton Maček, podpredsednica Vida Šubic, tajnik Andrej Prosen, blagajniške posle je prevzela Klavdija Pintar. Predsednik nadzornega odbora je postal Martin Krajnik in Dragica Maček predsednica disciplinske komisije.

Po statutu je delovno območje društva teritorij Občine Škofja Loka. Pečat društva je elipsaste oblike, z loškim gradom v sredini, oblikoval ga je slikar Berko. V 3. členu statuta je zapisano, da želijo člani društva prirejati likovne in gledališke, literarne, glasbene, turistične, etnografske, planinske in druge razstave ter prireditve. Obvezali so se tudi, da bodo » ... *organizirali strokovna izobraževanja in predavanja za razna kulturna področja, sodelovali z zamejskimi kulturnimi organizacijami, skrbeli za kulturno dediščino in kulturno vzgajali in spodbujali ustvarjalnost med otroki in mladino. Prosveta se mora ukvarjati z dvigom kulture in duha.*« Že takoj je bilo organiziranih 10 sekcij – med njimi tudi plesna, ki pa edina ni nikoli povsem zaživela. Vodje sekcij so bili hkrati tudi člani strokovnih teles društva. Član je lahko postal vsak občan, tudi drugi Slovenci pa tudi tisti, ki niso imeli slovenskega državljanstva. Upravna enota Škofja Loka je 24. 1. 1996 potrdila, da je društveni statut v skladu z Zakonom o društvih in izdala odločbo o vpisu društva v Register društev. Deset ustanoviteljev je 22. 1. 1996 overilo svoj podpis pri tedanji loški notarki Eriki Braniselj.

Statut je bil kasneje dvakrat dopolnjen glede na društveno zakonodajo in nove dejavnosti, sedanji ima veljavo z dnem 10. 1. 1997. Na občnem zboru leta 2003 je bila združena funkcija predsednika društva in predsednika izvršilnega odbora.

Prvi redni občni zbor društva je bil 10. 6. 1996 v Martinovi hiši na Mestnem trgu ob navzočnosti 25 članov društva. Dopolnili so nekatere nejasnosti v statutu. Zelo sta bili že aktivni glasbena in gledališka sekcija. Med pomembnimi sklepi tega občnega zbora je tudi, da je treba bolj skrbeti za urejenost domačega kraja, spodbujati kulturno delovanje po vaseh ter bolj avtentično prikazati miklavževanje. Mladi so si želeli mentorstvo režiserja, ki bi imel že izkušnje. Člani delovnih teles so ostali isti, nova blagajničarka je postala Fani Božič. Že prvo leto delovanja je PD Sotočje pripravilo materinski dan in miklavževanje v Škofji Loki ter Semanji dan na Sv. Ožboltu. Konec tega leta so že imeli 33 članov z evidenco, v katerih sekcijah želijo sodelovati. Za mlajše veroukarje v župniji sv. Jakoba je bilo že pred letom 1990 miklavževanje vsako leto v uršulinskem samostanu, po tem letu pa so ga za vse otroke v občini pripravili Slovenski krščanski demokrati v Škofji Loki in tako je ostalo do ustanovitve društva.

Na rednem občnem zboru 10. 1. 1997 sta bila sprejeta tudi Pravilnik o finančnem in materialnem poslovanju ter Disciplinski pravilnik društva.

Na ustanovnem občnem zboru so izvolili vse organe društva, prvi predsednik Izvršilnega odbora je postal Tone Maček, tajnik Andrej Prosen in blagajničarka Fani Božič. Ostali člani so bili še Štefan Kržišnik, Minka in Martin Krajnik, Dragica Maček, Janez Misson, Hiacinta in Klavdija Pintar, Vida Šubic, Mara Tavčar ter Ljuba in Vinko Demšar. Zadnji je bil izvoljen za predsednika društva, česar pa ni v zapisniku ustanovnega zbora, pač pa v zapisniku prvega občnega zbora, ko nekatere zanima, zakaj sta ti funkciji ločeni. Sprejet je bil sklep, da se v 20. člen statuta vpiše, da predsednika Izvršilnega odbora izvolijo člani tega odbora iz svoje srede. Kapucin brat Stanko Pečovnik je bil navdušen, da »*po 60. letih spet vstopa v Prosvetno društvo v smislu krščanskih primerjav*«.

Sedež društva je bil formalno na Partizanski 1, dejansko pa je imelo v dogovoru z ZKO Škofja Loka od samega začetka sedež v Martinovi hiši na Mestnem trgu 26; od leta 2002 je tu sedež tudi formalno. Zadnji dve leti, po letu 2015, so delovni prostori v starem župnišču na Mestnem trgu.

Letno je 11 ali 12 rednih in nekaj izrednih sej. Nanje dokaj redno prihajajo tudi člani raznih komisij in odborov: nadzornega, disciplinskega in vodje sekcij. Število članstva nekoliko niha, okoli 60 jih ima plačano članarino, skoraj enako število je tistih, ki s svojim delom naredijo veliko več, kot je višina članarine. Na sestankih redno praznujemo godove, rojstne dneve ter druge pomembne dogodke.

Tajniške posle je najprej opravljal Andrej Prosen, ustanovni član in večletni dirigent Cerkvenega pevskega zbora Cecilija Kobal, nato pa jih je kmalu prevzela Marija Krajnik. V letih od 1998 do 2001 je bil tajnik Damjan Obadič, za njim pa še sedaj zelo natančno in vestno vso administracijo vodi Jožica Žnidaršič.

Za Tonetom Mačkom, ki je bil prvi **predsednik Izvršilnega odbora** (1996–1999), je bila na njegovo mesto izvoljena Hiacinta Klemenčič, ki je ostala v tej funkciji do leta 2001. Izvršilni odbor je leta 2001 izvolil za predsednika Vincencija Demšarja, za tajnico Jožico Žnidaršič in blagajničarko Klavdijo Mlinšek. Po dveh letih je vodstvo ponovno prevzela Hiacinta Klemenčič in ostala v tej funkciji do leta 2005, ko je bil za dobo dveh let izvoljen Martin Krajnik in zaradi drugih službenih obveznosti kasneje ni več kandidiral. Od leta 2007 do 2014 je bil v tej funkciji Vincencij Demšar, ki je bil predsednik društva po statutu že od 1996 do 2001. Vodstvo društva je leta 2014 z izvolitvijo ponovno prevzela Hiacinta Klemenčič.

Večji skladiščni prostori so ves čas, in to zastonj, v uršulinskem samostanu v Škofji Loki, kar sta s pisno pogodbo (11. 5. 1999) uredila društvo in Uršulinski samostan Sv. Duh. Tako je ostalo tudi, ko je samostan prevzela ljubljanska škofija. Vse obleke ter oprema za miklavževanje so varno shranjeni pri Krajnikovih, Pod Plevno. V starem farovžu na Mestnem trgu pa imajo ob prireditvah v uporabi kuhinjo in elektriko brezplačno. Tudi Turistično društvo Škofja Loka in krajevna skupnost najema klopi in mize za prireditve ne zaračunavata. Prav tako zastonj je

Loški oder vsa leta dajal na razpolago dvorano za generalko in miklavževanje. Delo pri društvu je povsem prostovoljno, letno razpolaga le z nekaj tisoč evri sredstev; pomembno pa je, da se ni nikoli toliko zadolžilo, da ne bi zmogli v roku plačati računov. Nadzorni svet društva je samo na občnem zboru leta 2000 opozoril na finančne težave zaradi leta 1999 izdanih spominkov in razglednic. Leta 2007 pa je bilo zaradi malomarnosti vodstva ob občinska sredstva, niso se prijavi na razpis.

Dejavnost društva sledi kalendarскому letu: materinski dan ob Marijinem prazniku, 25. marca; za cvetno soboto in nedeljo: postne jedi (aleluja, loške smojke) in izdelava butaric. Od maja 2012 je tradicionalno romanje po staroloških podružnicah. V juniju člani društva z vrsto starih običajev sodelujejo na Venerini poti (do leta 2009 Venerina pot, sedaj Historial). V sprevedu srednjeveških noš sodeluje tudi do 60 ljudi v organizaciji PD Sotočje; še posebno močna in aktivna zasedba je prišla s Tonetom Tiringerm, ki je več let aktivno sodelovala v pasijonu, pohodništvu, jasliah in družabnem življenju društva. Prvo nedeljo v avgustu društvo že vsa leta prireja na Sv. Ožboltu semanji dan, miklavževanje je 5. 12. zvečer in dan pred božičem postavitev jasliah na Mestnem trgu.

Leta 2003 je članarino plačalo 70 članov, naslednje leto se je članstvo povečalo na 88. Društvo se je člansko posebej okrepilo v času priprav na pasijon v letih 1999, 2008 in 2009. Z veliko pripravljenosti in s konkretnim

Miklavževanje na Mestnem trgu (2016).
(vir: arhiv PD Sotočje)

Kuhanje loške medle na cvetno soboto (2008).
(vir: arhiv PD Sotočje)

Muzikal Mary Poppins (2011).
(vir: arhiv PD Sotočje)

delom so se vključili novi člani: Miran Pivk, Francka Pokorn, Matevž Maretič in Vojko Vidmar.

Škofjeloški oktet je od vključitve v PD Sotočje (po pasijonu leta 2009) najprej vodil Dominik Jurca, od leta 2010 pa ga vodi Andrej Žagar. Mladinski pevski zbor sta sprva vodila Gregor Maček in Katja Kristel, Katarina Trdin ga vodi od leta 2010 naprej. Ko je uršulinka Nada Furlan leta 2008 odšla v Izolo, je Otroški pevski zbor Iskrice do 2015 vodila Špela Oblak. Vsak zbor je imel letno največ dva samostojna koncerta. OPZ Iskrice in Mladinski pevski zbor sv. Jakoba sta redno pela tudi pri nedeljskih mašah pri sv. Jakobu. Kot gostje ali s samostojnimi koncerti so nastopili po različnih krajih. Večkrat z nekaj pesmimi popestrijo društveno prireditve, redno pa materinski dan. Škofjeloški oktet je poleg samostojnih letnih koncertov vedno pel tudi na večjih društvenih prireditvah in ob različnih priložnostih – slovesnostih, komemoracijah in pogrebih, sedaj nobene večje društvene prireditve ni brez njih. Sodelovanje je zgledno, z oktetom ima društvo pogodbo o vključitvi in sodelovanju, podpisali so jo maja 2009.

Kiparka Marija Bizjak iz Čirč se je že leta 2006 vključila v delo društva, predvsem z raznimi delavnicami, zlasti pri oblikovanju z glino. Leta 2008 je v Škofji Loki na Venerini pot razstavljala Križev pot. Novembra leta 2010 je skupaj z otroci kiparske delavnice v Hrašah razstavljala v Mali galeriji Občine Škofja Loka. Še isto leto je v decembru v istem prostoru postavila razstavo jaslic. Otvoritev so popestrili Smedniški pritrkovalci, Škofjeloški oktet in Marijini sorodniki.

Član društva Matevž Maretič je mojster v pirografiki; novembra 2006 je razstavjal »vžiganice v les« v Selah na Koroškem, »vžgane čipke« iz cikla »vertikale« pa januarja in februarja 2010 v Žigonovi hiši V Škofji Loki.

Špela Oblak, zelo aktivna članica, pevka in zborovodkinja, je angažirala več sodelavcev (za sceno s Štefko Krajnik) in pevcev, gimnazijcev iz Škofje Loke, ter pripravila koncert z OPZ Iskrice, družinski muzikal Mary Poppins (4. 6. 2011). Uspešna predstava je doživela nekaj ponovitev ter gostovanj, tudi med Slovenci v Italiji. Na društveni predlog je Občina Škofja Loka Špeli Oblak podelila naslov Prostovoljka leta 2011. Tudi člana Francka in Pavle Pokorn sta leta 2015 dobila priznanje Prostovoljca leta (v kategoriji nad 30 let). Takšno priznanje je prejela tudi Katarina Trdin, vodja MPZ Škofja Loka.

Metod Habjan je razstavljal svoje slike v Centru slepih, slabovidnih in starejših na Upravni enoti in v Sokolskem domu. Umetniška dela so predstavili še Boštjan Pleško, Tone Mlakar in Matevž Frlac.

Zadnja leta Anica Šinkovec skrbi, da se zlasti mladi učijo izdelave umetnih rož iz papirja. Franc Temelj pa je leta 2007 predstavil romarsko pot Camino, ki jo je prehodil skupaj z društvniki Šmar iz Žirov.

Društvo je od ustanovitve dalje za advent izdelovalo adventne venčke. Kasneje so to prevzeli drugi, vendar je dejavnost usahnila, zato so jo leta 2012 člani društva pod vodstvom Štefke Krajnik obnovili.

Društvo je 10. 11. 2006 prvič in edinkrat organiziralo slovesen krst mladega

vina za martinovo na Mestnem trgu v Škofji Loki, slovesnost je popestril Pihalni orkester Železniki. Za novo leto je bilo društvo skupaj s krajevno skupnostjo soorganizator silvestrskega novoletnega večera na Mestnem trgu. Okoli 1 000 ljudi je v miru in ob dobri društveni organizaciji, glasbi Ansambla Starman iz Stare Loke, pogostitvi in nagovoru župana Igorja Drakserlja uživalo na kulturni prireditvi. Z veseljem je društvo to novost naslednje leto prepustilo novemu organizatorju.

Občni zbori so največkrat v marcu in zanje smo velikokrat poiskali zanimivega predavatelja: muzealec dr. Cene Avguštin iz Radovljice je pripravil predavanje *Rast srednjeveškega mesta Škofje Loke*; arhitekt Tone Mlakar iz Škofje Loke je predstavil *Pogled na Loko skozi moje okno časa*, s sogovornico arhitektko Matejo Mlakar (2004), dr. Feinig pa je spregovoril *O nastanku slovenskih in nemških imen* (2004). Predavala je tudi zdravnica dr. Milena Igličar, predavanje Pavla Merkuja pa je bilo na temo *Slovenski priimki od 12. stoletja dalje*.

Materinskega dne ni bilo brez krajše igrice, ki sta jo največkrat pripravili Ljuba Demšar ali Špela Oblak. Za materinski dan osebno razdelimo okoli 1000 vabil, ki jih je v obliki tulipana, vsako leto v drugi barvi, večkrat natisnila Tiskarna Čuk pri Sv. Duhu.

Leta 2001 je društvo pripravilo uprizoritev drame Antona Leskovca *Dva bregova*. Režijo je prevzel Igor Žužek, nekaj glavnih vlog je bilo dodeljenih izbranim igralcem, ostale pa so dobili člani in simpatizerji društva. Igra je bila odlično izvedena in dobro sprejeta med gledalci.

Pomladi 2004 je društvo dobilo tudi svojo spletno stran.

Delavnica butaric je zahtevna, saj moramo pripraviti dovolj zelenja in lesa v spomin na Kristusov slovesen vhod v Jeruzalem. Z njimi želi društvo vsebinsko obogatiti in polepšati praznik cvetne sobote in nedelje. Poudarek je na naravnih in tradicionalnih materialih in v teh prizadevanjih je društvo zelo podpiral tudi

Prizor iz igre Antona Leskovca *Dva bregova* (2001).
(vir: arhiv PD Sotočje)

Izdelovanje butaric na Mestnem trgu (2011).
(vir: arhiv PD Sotočje)

loški župnik Jože Miklavčič. Večkrat so sodelovali z loškim skavti, ki so naredili velike butare. Prva sta v teh delavnicah učila in jih vodila brata Potrebuješ iz Hrastnice. Kasneje so se temu priučili tudi mnogi drugi in Ločane učili te ume-tnosti. Valentin Jesenovec je vrsto let delal osnove za butarice, zadnja leta je bil to Janez Lavtar. Sprva je delavnica butaric potekala v Martinovi hiši, od leta 2001 pa smo se odprli navzven in jih vedno delajo na Mestnem trgu, na Placu.

Na cvetno soboto je do nedavnega Košeninova s Spodnjega trga kuhala medlo, zadnje čase jo Katarina Jesenovec. Francka Pokorn že od leta 2012 skrbi za repo in kuha postno jed alelujo in loško smojko.

Z dvema prizoroma sodelujemo pri *Škofjeloškem pasijonu* (2000). (vir: arhiv PD Sotočje)

Škofjeloški pasijon

O sodelovanju pri *Škofjeloškem pasijonu* je več zapisanega v *Pasijonskih doneskih*, pasijonski romarji in fotografije pa o tem povedo še več. Vredno je omeniti, da je bilo društvo že leta 1999 eden stebrov izvedbe pasijona, ki ga je režiral Marjan Kokalj. Prav tako je sodelovalo v pasijonu leta 2000 (110 tako ali drugače sodelujočih in več kot 20 redarjev); v uprizoritvi pasijona leta 2009 je bilo več kot 30 igralcev – članov Sožitja in 130 drugih sodelujočih (križenosci, bičarji, šivilje, tehnična pomoč). Nič manjša ni bila udeležba društvenikov v pasijonu leta 2015. Glavni povezovalki med društvom in režijo sta bili vedno Hiacinta Klemenčič in Minka Krajnik.

Venerina pot – Historial

Za Venerino pot so društveniki že zgodaj pokazali zanimanje, sprva s prizori iz *Visoške kronike*. Martin Krajnik iz PD Sotočje je že leta 1997 dal pobudo, da bi v okviru Venerine poti na Mestnem trgu predstavili posamezne odlomke iz Tavčarjeve *Visoške kronike*. Ljuba Demšar je to pobudo posredovala na Občino Škofjo Loko. Na skupnem sestanku z JSKD in Loškim odrom, 10. 12. 1997, je bil predlog zavržen, češ, da bi bilo to drobnjakarstvo. Kljub temu je za Venerino pot junija 1998 gledališka sekcija iz Tavčarjeve *Visoške kronike* pripravila dva prizora: otvoritev sejma in prizor z vklelnitvijo v klado. Sodelovalo je veliko meščanov in

Na Venerini poti – Historialu sodelujemo od leta 1998. Branjevka in berač (2007).

(vir: arhiv PD Sotočje)

članov društva. Igra je bila spontana, sredi množice na Placu. Za ta namen je bila to leto narejena klada in izdelanih več kostumov, kar so obiskovalci dobro sprejeli. Posamezne različne krajše prizore iz *Visoške kronike* smo nato uprizarjali več let. Vklepanje v klado je postalo stalnica, ravno tako kuhanje tradicionalnih loških jedi.

Klado za »*spokoritev prestopnikov*« je naredil Tone Maček z Grajske poti, tudi več kulis za Leskovčeva *Dva bregova* je njegovih. Gare, »*loški brezplačni taksi*«, smo si sprva sposojali pri Čanškovich v Puštalu, sedaj ima društvo svoje. S hoduljami je društvo opremil Janez Lavtar, ki je skupaj s Francijem Potočnikom s Krivega Brda poskrbel za izdelavo lesene opreme in gledaliških kulis. Gašper Bernik s Hribca nad Puštalom je društvene prireditve več let poživljal z malimi živalmi. Škoda, da se ni nadaljevalo s prizori iz Tavčarjevih del. Po letu 2010 je Venerino pot nadomestil Historial, kjer društvo sodeluje z vrsto tradicionalnih iger, kuhanjem medle in drugimi prizori iz nekdanjega loškega življenja. Prav tako še vedno sodeluje v sprevedu z več kot 30 kostumiranimi meščani, kmeti ter otroki.

Semanji dan na sv. Ožboltu

Semanji dan na Sv. Ožboltu je bil sprva je bil idejno in organizacijsko delo domačinov, predvsem Mačkovih s Črnega Vrha, in tako ponovno postaja po letu 2015, ko so na pobudo Mirana Pivka spet vključili domačine.

Tone Maček je društvu vrsto let zastoj dajal ozvočenje. Hiacinta Klemenčič že ves čas skrbi za razpise v medijih, prijave ljudskih pevcev in godcev, mnogo-

krat je tudi povezovala prireditve. Tine Jesenovec, Jožica Žnidaršič ter Minka Krajnik so poskrbeli za prevoznike, opremo, pijačo in hrano. Brez šotora slovenske vojske, ki ga vedno da zastonj, ne bi šlo, kar je zasluga Fedje Vrničarja mlajšega. Tudi plesišča ne bi bilo brez Omejščevih, Polančevi so organizirali prevoze, postavitve so bile pod vodstvom Mirka Eržena in Janeza Lavtarja. Nagrade za stavnico so nam dajali mesarji, ki so z nami pripravili prodajo tople hrane, ostale nagrade pa so med drugimi prispevali Janez Lavtar – komplet stolov in mize, Krajniki – računalnik in televizor, Matevž Maretič – čipko pirografike, zakonca Lušina iz Dolenje vasi – struženo vazo z več vrstami zlepljenega lesa, Tapetništvo Eržen pa vedno prispeva tolažilne nagradne. Semanji dan se je v dopoldanskem delu vedno začel s sveto mašo loškega župnika ali kaplana in končal s cerkvenim darovanjem.

O pohodih in drugih romanjih veliko povedo fotografije. Bili smo na Trsatu, pri Mariji Snežni, na Kredarici več let zapored, pri sv. Florjanu, na Žalostni gori, Sv. Primožu, v Suši pri Zalem Logu. Na pobudo zakoncev Triler iz Stare Loke je vsako leto v maju romanje po podružnicah starološke fare. Za zaključek pa vedno ob šmarničnem prazniku poskrbi Janez Žagar v njegovi kapeli v Pevnem.

Miklavževanje

Miklavževanje je posebno doživetje za otroke. Na predvečer praznika se od 450 do 500 otrok dvakrat zbere v Loškem gledališču na igrici in ob kulturnem programu. Pred tem pa se na Mestnem trgu zbere veliko staršev in drugih občanov, ko pride sv. Miklavž s spremstvom, z angeli in s parklji. Vsi otroci so tudi obdarjeni. Za obleke Miklavža in angelov redno skrbijo Mara Tavčar, Draga Gider, Francka Pokorn, Minka Krajnik in Oblakovi. Firbarjevi posojajo jerbese, koše, prispevajo pa še seno ali slamo, s katero obložijo kozolec pri jaslicah. Suho sadje je dolga leta sušila in delno darovala Mačkova mama s Črnega Vrha. Sadjar Frlinc

Igrice na Loškem odru ob miklavževanju razveseljujejo otroke od leta 1996. (vir: arhiv PD Sotočje)

s Štajerske redno podari pet zabojev jabolk. Z zahtevno vlogo Miklavža so se spopadli naši dijakoni ali bogoslovci: Robi Friškovec, Franci Miklič, Roman Starc, p. Pavle Košir, br. Štefan Kožuh in br. Jožko Smukavec iz kapucinskega samostana ter naši člani ali simpatizerji: Viktor Krek iz Brezovice pri Ljubljani, Miloš Pelko iz Stražišča, Boštjan Pleško, Janez Oman, Vojko Vidmar in Tone Tiringner. Kadar je več darov ostalo, smo jih podarili vrtcu v Stari Loki in Varni hiši.

Jaslice pri Marijinem znamenju na Mestnem trgu

Tudi jaslice so ves čas domena društva. Leta 1997 jih je pred cerkvijo sv. Jakoba prvikrat skupaj z ministranti postavil tedanji loški kaplan Igor Dolinšek. Naslednje leto (1998), večinoma z istim materialom in opremo, pa že PD Sotočje. V začetku so sveto družino za jaslice posojale loške uršulinke, dve ovčki je naredila Helena Notar Potočnik. Leta 2005 so po naročilu, pri podjetju Toenis, iz poliestra naredili kipe Marije, Jožefa in Jezuščka; naslednje leto je bila narejena zvezda z lučkami. Za mnoge, zlasti za otroke, je to osrednji dogodek na Mestnem trgu v času božiča. Za osvetlitev in glasbo je vrsto let skrbel Tone Maček iz Pod Plevne. Omeniti moramo še, da je trdnejši hrastov steber kozolca delo treh Španovih fantov iz Davče, ki so novi kozolec naredili na Žbontu v Davči, tik preden so odšli vsi trije v vojsko leta 1914. Nobeden se ni vrnil. Ker se je leta 1999 po nesreči en kip razbil, novega pa še ni bilo, je Hiacinta Klemenčič jaslice naredila ob pomoči nekaterih znank. Kot zanimivost omenimo, da se je leta 2010, ko je bil hlevček narejen iz stiropora, ta zaradi velike teže snega porušil.

Mnogi mladi so prve korake na odru ali nastope naredili v okviru tega dru-

Jaslice na Mestnem trgu postavljamo od leta 1998.

(vir: arhiv PD Sotočje)

štva. Učili so se uglajenega nastopanja, lepe slovenščine, moralne rasti in narodne zavesti. Več jih je bilo na izobraževalnih seminarjih in tečajih.

Podelitev občinskega priznanja ob 20-letnici društva in podelitev prvega častnega članstva Vincenciju Demšarju; od leve: Hiacinta Klemenčič, mag. Miha Ješe, župan, in Vincencij Demšar. (vir: arhiv PD Sotočje)

Občinska priznanja

Veliko nam je pomenilo, da je Občina Škofja Loka, posebej pa župana Igor Draksler in Miha Ješe, opazila zavzeto delo društva. Z občinsko pomočjo je lažje uresničevalo svoje poslanstvo. Društvo je tudi pozorno spremljalo življenje v občini, zato je s pobudami in pisnimi predlogi sodelovalo pri razpisu občinskih priznanj.

Na pobudo in pisni predlog društva, včasih tudi kot sopredlagatelji, so ob občinskem prazniku dobili priznanja za zasluge:

- 1998 – častni občan: Melhior Golob, kanonik, nekdanji loški župnik,
- 1999 – zlati grb: Kapucinski samostan Škofja Loka,
- 1999 – zlati grb: Jože Albreht, nekdanji predsednik Skupščine Občine Škofja Loka (sopredlagatelji),
- 2000 – zlati grb: Uršulinski samostan Sv. Duh,
- 2000 – srebrni grb: Osnovna šola Cvetka Golarja Trata (sopredlagatelji),
- 2000 – bronasti grb: Franci Troha, poštar,
- 2002 – bronasti grb: župnijska Karitas Škofja Loka,
- 2003 – bronasti grb: p. Angel Bogomir – Mirko Kralj, kapucin,
- 2005 – srebrni grb: Mara Tavčar,
- 2006 – zlati grb: dr. Urška Omejc, zdravnica,
- 2006 – zlati grb: Tone Mlakar, arhitekt,
- 2010 – bronasti grb: Ivan Kožuh,
- 2011 – srebrni grb: skavtski steg Škofja Loka,
- 2013 – srebrni grb: Valentin Jesenovec,
- 2016 – bronasti grb: Prosvetno društvo Sotočje.

Sodelovali smo z nekaterimi sosednjimi društvi: KUD Poljane, KUD Sveti Duh, Bisernico iz Reteč in drugimi.

Druge dejavnosti

Med druge dejavnosti lahko uvrstimo: dobrodelni koncert v Kristalni dvorani »Kombi za Kristino in Nežo« (2000) in sodelovanja na dobrodelnih koncertih

za misijone. Z igro *Pilatova žena* Alojza Rebule smo dvakrat nastopili pri Sv. Duhu, v Železnikih, na Ptujju in v Križah pri Tržiču. Ker so člani društva že več let delali za Oratorij pri sv. Jakobu, so se prijavili na razpis, vendar sta potem izvedbo prevzela Ivanka Nartnik in domači kaplan.

Pripravili smo več izletov: od Sotočja do izvira, iz vojašnice preko Crngroba, Sv. Mohorja do Topolj, v Brda na praznik češenj. Na Kredarico gremo vsako leto za praznik Marije Snežne (15. in 16. avgust). Leta 2007 smo nekateri peš, drugi z avtobusom poromali k Mariji Snežni v Solčavo. 1. maja 2005 je bilo romanje k Sv. Florjanu, 14. maja 2006 pa na Golčaj nad Blagovico (omenjenih je samo nekaj romanj in potovanj).

Deseta obletnica društva

V Kristalni dvorani Sokolskega doma na Mestnem trgu smo 17. 2. 2006, ob veliki udeležbi članov in njihovih sorodnikov in prijateljev, s kulturnim programom praznovali 10. obletnico društva. Geslo tega večera je bil klic pisatelja Alojza Rebule: » ... *mogoče pa je prav, da nam kdo od časa do časa pokaže v nemogoče iz tistega zatohlega, vsakdanjega, morečega brezobzornega ...*«. Razstava fotografij in dokumentov o delu društva je bila že del zgodovine. Podeljenih je bilo nekaj priznanj. Slavnostni govornik je bil tedanji predsednik društva Martin Krajnc. Zapeli so tudi svojo himno *Društvo naše*.

Dvajseta obletnica društva

Slovesnost ob 20-letnici društva je bila 16. 1. 2016 v Sokolskem domu. V kulturnem programu so nastopili vsi trije društveni zbori, prireditev je vodila Monika Tavčar. Slavnostni nagovor je imela Hiacinta Klemenčič, predsednica društva. Društvu je za dosedanje delo izrekel priznanje in želel uspešno delo naprej, mag. Miha Ješe, župan Občine Škofja Loka. Vincencij Demšar se je sprehodil po 20-letni zgodovini, pokazal uspehe pa tudi težave društva. Podeljeno je bilo tudi prvo častno članstvo ustanovnemu članu in večletnemu predsedniku Vincenciju Demšarju.

In naloge, ki smo si jih zadali že pred leti, pa še vse doslej niso uresničene: obnova Evharističnega križa v Škofji Loki, tudi film o mučencu Filipu Terčelju je ostal samo predlog. Mladinski center tudi še ni ustanovljen. Radi bi svoj prapor ...

Kot vsako društvo ima tudi PD Sotočje vzpone in padce. Večkrat se člani društva sprašujejo o smiselnosti njihove dejavnosti, kljub temu da so imeli v preteklosti veliko uspešnih in lepo obiskanih prireditev. Vendar so vztrajali. Društvo ima še polno načrtov in ljudi dobre volje.

Društvo dobro deluje zaradi pripravljenosti članov za sodelovanje. Drobnarije in malenkosti so tiste, ki delajo prijetne odnose in so pogoj za prostovoljno delo članov ter tudi nečlanov.